

Smrznute kupine

Lunarijina kosa

kad smrt odredi os
i proguta srce
čovjeku
ostane ulegnuće u zraku
i žene koje su ga za života ljubile
pospreme ptičja jaja
u nevidljivi spremnik
natopljen toplinom ganuća

vidjela sam crvendaća
kako se liježe iz tog gnijezda
i pjesma mu ori
jače od zemaljskih mu prethodnika
u smiraj se s lakoćom
prišuljava bačvama poginulih hrastova
i uranja u kišnicu
svoj vrh mača
kljunom
kao svrdlom hitrosti

u ponoć iz vode
izranja magla
popraćena krjesovima
upaljenim još prvog ljeta
kada je bog obećao
žetvu i stabla
gravidnih trešanja

paravan je to
odnosi dušu
po osi silovitog zamaha
i skriva je u porama žubora
daška korica otpalih s drveće
ili oljuštenih stanica živih bića

nazdravljam im kad si dopustim
unutarnje razgovore
odvojena od sebičnosti
kojom upravljam životom

misliš da su na tezgi darovi za tebe
i upisuješ svakom pravo na gizdavost
ali os se skutri
lovi sjenku
pa se veže
ili steže smisao

Smrznute kupine

kad smrt odredi os
i proguta srce žene
daždavnjaci na stazama ostanu tirkizni
i manji pred listovima lunarija

crvendaći odsele na drugi kraj šume
sasvim crni i u koroti
pred tirkizno plavom bojom

njihova pjesma napusti zemlju
i sumaglica naslanja svoje ruke
nad vrhom bora
graba
javora
i kida listove hrasta

ništa tako ne smiruje žudnju
kao utihli crvendać
kao kapi lunarijine kose
kao ležaj udubljen u zraku
kao tirkizni daždavnjak
u tuzi zaustavljen
u koracima
za dva

*Srebrenka ili *Lunaria annua* L. je jednogodišnja ili dvogodišnja biljka iz porodice krstašica (Brassicaceae).

Smrznute kupine

Otkinuta pjesma

ionako je ljubav
jedina čežnja
u ovom kamenu
što prepolovio je mlaz vode
u ovom pozivu
što obavijen je perjem divljeg licemjerja
i šepuri se kao guska u ophodnji

zatrovat će zrak ratovi
udebljat će se magnati
sivo okoštiti
boju smaragdnog jezera
i nešto će okončati naša tijela
posađena uz stogodišnji napor

nismo mi debla
koja suzdržano puštaju
krošnje drugih da se truse
o naš rub
ne šapćemo jasno
ne dodirujemo se korijenjem
u tlu

naša sklonost je mjerljiva
računskim radnjama
iskoristivosti
naše su radnje uteg
naše su odluke vaga
i zbrojem i oduzimanjem
stvaramo jednu pa drugu tugu

kruta je zapisana pravda
a naposljetku
ona kleči uz grobni hum

Smrznute kupine

Gladna sam

dogodio mi se nalet optimizma
u ideji
da te ostavim ovdje
nedovršenog i oštećenog
i prepustim pitanju
što ćeš s bogom i ostalima

obrijala sam pola glave
a vani je snijeg
i štipa više nego tvoj
kažiprst i srednjak kad misliš
da sam dojlja

prezauzeto diktiraš
komande za stolom
ni ja ni moj konobar
nismo ulovili
prvi dio narudžbe

kreštavo odzvanja
odustajem od slušanja
kad mi se polomi mozak
u sredini rasprave

gladna sam
odbijam pogled na kupljene
kobasice
i užurbano guram nosnice
iznad visine tvog
govorničkog pulta

radije ću izjesti šljunak

sasuo si se sav po riječima
samouvjeren
samoćom zapravo ugojen
siguran kao (Sando)kan

osjetila sam taj
neprepričljiv optimizam
nisam ga poznavala prije
odlučio je za mene
kako ćemo se upoznati

inspirirana plazmom
infuzijom i stanjem krvne slike
zatekla sam ga izbačenog u čekaonici

Smrznute kupine

pokazujemo si
nepregledan brijeg smeća
isjeckanih noktiju
prabića iza barikada odmazde

govorim mu:
gladna sam
nagutat ću se pijeska
iz ovih vreća
nikome neće nedostajati
sumaglica za novu naseobinu
dovoljno dugo
skupljam ocijeđeni vosak
sa svijeća
dovoljno dugo
gutam uštirkanu mahovinu

Smrznute kupine

Haljina (Prag)

ako propitkuješ vladavinu laži
gorjet ćeš na lomači
lakoćom kojom se pale heretici i knjige
nepoćudne vremenu tiranija

ne bojiš se takvog skončanja
radije ćeš prosuta Rajnom pasti
nego ponuditi predaju

bilo da je riječ o vjeri ili o moći
svaka strana drži svoj soj za sebe
odsojena od svakog kompromisa
iscrpljena ćeš na nekom trgu pasti
i tražiti slučajnog konjanika da te povede

raznovrsnost se diplomacijom blaži
uzavreli čajnik drhtavo na francuskom klopoće
crvenkasti porculan s engleskim ladanjem
upija paru od dokoličnih stvari
prstima se lebenkuhen razmravljuje

rasparao se šav oko Vltave
i sasvim smeteno sjela si na brod
podno Vyšehrada

vidiš male utvare
dubinu hodnika u kojoj stane cijeli zbor

samo sanjari mogu proći rubom
te stijene i oćutiti dah Libuše
i usred sunčeve zrake odmetnuto
uloviti njezinu ruku na pozlaćen prag

tu si htjela ostati
probodena garderobnom vješalicom princeze
u gradu
gdje se lakoća sreća
s klepetavom kratkoćom postojanja

uskoro bi gazila rijeku
i verala se uz barokne kipove
vukla se niz Celetnu ulicu
s košarama višanja u naborima

svjetlost te ljubi
i daje pravo na kretnju
s njegovim azilom
moći ćeš u grad
jer grad te zove

Smrznute kupine

kao riječni utopljenik
preotet od stotine vragova

Prag te žudi
i ti njega ljubiš
doći ćeš mu
dobrovoljno skrivena
u prljave kapute
nekoliko teretnih vlakova

izbacit ćeš po Vaclavskima
jednobojne podsuknje
i označiti pute
za ples i ponor
do veselih gotika

njegove haljine od
tisuću tilova tvoje tijelo nosi
i beskućnike s metro stanice
i Kafkin grob i glas iza svake fasade
koja njegovo ime nosi

sve ćeš odjenuti odjednom na sebe
i tako otežala
kretati se filmskim hangarima

nabrekla si radost
srce puno kretnje
i osjećaj za hrapavi pomaknuti glas

s njim znaš da je ova
nepodnošljivost ljepote
skrivena u malo života
koje nam je netko stavio u dlan

i s njim plešeš na stolu
roniš u čašu s puno pjene
s njim možeš trčati trgovima

no
ne varaj se
nećeš uteći demonu
razapetom u smijehu praških furija

Smrznute kupine

Smrznute kupine

noćas sam sanjala kako plovim
u kadi usred avionskog leta

otkazale su kočnice
putnici su poispadali
kao sitni ukrasni listići
i zasjeli na vrhove alpa

granica s Italijom

čujem kako pilot
govori psu u kabini
da ima spiritualnu moć
biti vlasnikom samog sebe

i tada popušta cijev u ruci
i tuš iznad moje glave
zalijeva vrhove zgrada nad gradom
u koji se očito strovaljujemo

ti mirno sjediš na ormariću
iznad kolica s vodom
govoriš mi
kako je sve u redu
kako si rodio blizance
i želiš mi da mi se dogodi isto

proročica sjedi u kutu
i vadi zamorce iz džepova kute
traži od tebe
da padneš na snijeg
i iskrvariš

i u tren se budim
ne vidim na lijevo oko
spavaćica mi se zalijepila za butine
pas je grbav
pilot je pao u prolaz
između kreveta i kutije
i ti visiš ponad balkonskih zavjesa

jedeš moje smrznute kupine

Smrznute kupine

Još im je Wislawa Szymborska predvidjela

dvoje ljudi
koji se žele sresti u velikom gradu
zna da im je još Wislawa Szymborska
predvidjela čestice
što će spojiti njihove trenutke
u prepoznavanje

oni znaju da je njihova ljubav
na prvi pogled
zakonima očekivanosti
već uglavljena

i dobili su
nit
konac
i uže
s kojima će označavati
ovaj labirint
staklenih trgova

pronađi je
pronađi ga
pod zastavicama nevidljivosti
znači prepustiti se vibraciji zaumnoga
znači zaboraviti
vlastito čerupanje obaveznog
i izgubiti šaku dolara
u kupovini svakodnevnog života

možda su ovi stakleni izlozi fokus
zaoštreni objektiv za skupnost slike
možda su ove pepeljare
naizgledna trivijalnost
(netko tko ne puši
ipak prebire opuške)

možda je i taj dodir preotetog prolaza
zapeo kroz njezinu nogavicu
i past će do žardinjere umjetne glicinije
navest će njegov korak
da se splete o vriježe i padne ravno
pred njezine vrećice
otme joj pogled

dvoje ljudi koji se želi sresti
osjeća bilo druge prostirke

Smrznute kupine

iako su u metežu igre
kaotičnoj burleski
znaju da je ljubav spojila
njihove krvotoke duha
između plišanih slonova
poriluka
velikih ekrana
i adidas ponude

Smrznute kupine

Kutijice za saudade

u mojim kućama
portugalske gitare oblikuju
sjene poslijepodnevu

koriš me nevjericom
čitajući zapovijed
od deset mojih nelogičnosti

čajnik je na podu
datulja je pala sa stola
i otkotrljala se k peći

zapelo je vrijeme
u nepogorjeloj grani ljetne kruške
prebrojava se samoća
plamićacima ognja

lako je u toplini biti paučica
pobacanih mreža
nad glavama
došljaka i uzvanika

u mojim kućama
(dok vani prede snijeg)
ti se propinješ uz drvo
vodomarovih oblutaka
kao da su sidra
izrađena od Penelopine masline

užinaš moj mir
miris štirke
prodornost zalutalog limuna
kuhinju prepunu dizanog tijesta
i kasnih sjevernih jabuka

pregaziš sjeverne kanale
i ruke su nam
u tom trenutku meke
iscrtane rijekama zajedničke oduzetosti

u geografiji ove ljubavi ja sam ipak sama

u mojim kućama uvijek se nađe
kutijica za saudade
miješam klinčić i muškatni oraščić
utrljavam naranču i nepoznati citrus
i šutim kao da je šutnja sve što se znade